

23 Μαρτίου 2020

Άγιος Ιωάννης Χρυσόστομος, Των μαρτύρων ο θάνατος είναι των πιστών η παρηγορία!

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Απαύγασμα πατερικής Σοφίας](#)

Άγιος Ιωάννης Χρυσόστομος.

Συνέχεια από εδώ: <http://www.diakonima.gr/?p=486980>

β'. Γι' αυτό ακριβώς και τον γενναίο τούτον πατέρα [Επίσκοπος ο οποίος είχε μιλήσει πριν από τον άγιο Ιωάννη] θαυμάζω, ότι μας πήρε τη γαλήνια αυτή μέρα και μας έφερε εδώ, ενώ βάδιζε μπροστά μας και μας ωδηγούσε η μακαρία Δροσίδα, της οποίας τη μνήμη εορτάζουμε [22 Μαρτίου].

Γιατί κοντά σ' όσα είπαμε, κι άλλο μεγαλύτερο κέρδος μπορούσε να ωφεληθούμε από τον τόπο αυτό. Όταν δηλαδή προσπεράσωμε τους άλλους τάφους κι έρθωμε στων μαρτύρων τις λειψανοθήκες, γίνεται το φρόνημά μας υψηλότερο, δυνατώτερη η ψυχή, μεγαλύτερη η προθυμία, θερμότερη η πίστη.

Όταν λοιπόν αναλογισθούμε τους κόπους και τους αγώνες και τα έπαθλα και τα βραβεία και τα στεφάνια τους, πάλι θα βρούμε άλλη μεγαλύτερη αφορμή για ταπεινοφροσύνη.

Κι αν δηλαδή κανείς έχη κάμει μεγάλα κατορθώματα, θα θεωρήση ότι δεν έχει κάμει τίποτα, συγκρίνοντας τη δική του δύναμη με τα δικά τους αθλήματα.

Κι αν δεν έχη κάμει τίποτα μεγάλο και καλό, δε θ' απελπιστή για τη σωτηρία του, γιατί θα παρακινηθή στην αρετή από τη δική τους ανδρεία.

Και θα σκεφθή μέσα του ότι ίσως θάρθη η ώρα, όταν τον αξιώση του Θεού η φιλανθρωπία, να πηδήση κι αυτός σε τέτοια ύψη και με μιας ν' ανεβή στον ουρανό και να αξιωθή την τόσο μεγάλη εκείνη χάρη.

Αυτά και άλλα πολύ περισσότερα μπορεί να φιλοσοφήση κανείς και να φύγει από δω.

Γιατί των μαρτύρων ο θάνατος είναι των πιστών η παρηγορία, των Εκκλησιών το θάρρος, του Χριστιανισμού η ενίσχυση, του θανάτου η κατάλυση, της αναστάσεως απόδειξη, των ειδώλων γελοιοποίηση, του διαβόλου κατηγορία, της φιλοσοφίας διδασκαλία, παρακίνηση για να αδιαφορούμε γι' αυτή τη ζωή, δρόμος για να επιθυμούμε την άλλη, παρηγοριά στα βάσανα που μας τυραννούν, κι ακόμα αιτία υπομονής, αφορμή καρτερίας κι όλων των αγαθών ρίζα και πηγή και μητέρα.

Κι αν θέλετε, θ' αποδείξω το καθένα από αυτά, και θα πούμε πώς είναι παρηγορία των πιστών, θάρρος των Εκκλησιών, απόδειξη αναστάσεως, κι όλα τα λοιπά όσα είπα τώρα.

Όταν λοιπόν αρχίζω αγώνες και μάχες με τους ειδωλολάτρες για τα δόγματά μας και μας συκοφαντούν την πίστη μας, μαζί με τα άλλα ας τους παρουσιάζω και τούτο, το θάνατο των μαρτύρων εννοώ, λέγοντάς τους: ποιος τους έπεισε να περιφρονήσουν την παρούσα ζωή;

Γιατί αν πέθανε ο Χριστός και δεν αναστήθηκε, ποιος τα κατώρθωσε τα υπερφυσικά αυτά;

Ότι δηλαδή δεν μπορούσε ανθρώπινη δύναμη να πείση σε τόσον καιρό τόσες μυριάδες όχι μόνο άντρες αλλά και γυναίκες και παρθένες ντροπαλές και μικρά παιδιά, να περιφρονούν την παρούσα ζωή και ν' αγωνίζονται με θηρία, να αψηφούν τη φωτιά, να καταπατούν κάθε βασανιστήριο και τιμωρία, και να βιάζονται για τη μέλλουσα ζωή.

Για όλ' αυτά δε θα χρειαστούν ούτε την κρίση τη δική μας, αλλά θα ρωτήσουν τον εαυτό τους και θα βεβαιωθούν αρκετά γι' αυτά που λέμε.

Από τότε δηλαδή που ήρθε ο Χριστός στη γη πέρασαν μεν άπιστοι βασιλείς, πέρασαν όμως και πιστοί.

Από τους άπιστους οι περισσότεροι έφερναν τους πιστούς στα βάραθρα και τις φωτιές και τους γκρεμούς και τα πέλαγα και τη μανία των θηρίων. Με κάθε τρόπο ζήτησαν να ξεριζώσουν την πίστη από την ψυχή του και τίποτα δεν κατάφεραν, αλλά έφυγαν καταγελασμένοι.

Οι πιστοί καταδικάζονταν με κάθε τρόπο μα η πίστη άπλωνε περισσότερο.

Κανείς όμως ευσεβής βασιλιάς δεν αποφάσισε να καταδικάση και να τιμωρήση άπιστον άνθρωπο για να τον αναγκάση να παρατήση την πλάνη.

Μα κι έτσι η πλάνη μόνη της γκρεμίζεται και χάνεται, για να μάθης και της αλήθειας τη δύναμη και του ψεύδους την αδυναμία, αφού το ένα χάνεται και μόνο του, χωρίς κανείς να το ενοχλή κι η άλλη πληθαίνει μ' αυτούς που την εμποδίζουν, κι ανεβαίνει σε ύψος απερίγραπτο.

Κι η αιτία είναι αυτή, ότι ο Χριστός ζη και ενεργεί με των μαρτύρων τις ψυχές.

Απόσπασμα από την ομιλία του Αγίου Ιωάννου Χρυσοστόμου «Εις την αγίαν Δροσίδα και εις το να θυμάσαι το θανάτο», όπως δημοσιεύεται στην σειρά τόμων «Ιωάννου του Χρυσοστόμου έργα, Κείμενον – Μετάφρασις, τόμος ε', Εγκωμιαστικά (β)», των εκδόσεων ο Λόγος. Εισαγωγή, μετάφραση, σχόλια Κων. Λουκάκης.